

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824011160
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Valášek
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824011160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Valáška a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Milana Straku v trestnej veci obžalovaných A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XXX/XX/XX, F., a spol., trestne stíhaných pre pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2, písm. b), ods. 3, písm. a), c) s poukazom na § 138 písm. j), sčasti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného od 6.8.2024 a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.10.2025 prejednal odvolanie prokurátora a obžalovaných A. B. a G. D. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/92/2024 zo dňa 30.7.2025 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému G. D. vo výrokoch o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. poriadku sa obžalovaný G. D.

o d s u d z u j e

Podľa § 173 ods. 2, § 36 písm. n/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, § 38 ods. 3 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

II.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného A. B. a obžalovaného G. D. z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 26T/92/2024 zo dňa 30.7.2025 boli uznaní vinnými obžalovaný A. B. zo spáchania pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2, písm. b), ods. 3, písm. a), c) s poukazom na § 138 písm. j), sčasti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, obžalovaný G. B. zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2, písm. b), spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. účinného od 06.08.2024 a obžalovaná H. C. pokračovacieho zločinu neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného

zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 na skutkovom základe, že

1. obžalovaný 1. A. B. od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca november roku 2023 do času jeho zadržania o 15.50 hod, teda do dňa 18.06.2024 v okrese Prievidza, a to najmä v mieste prechodného pobytu, konkrétne v byte č. X, nachádzajúcom sa v bytovom dome na I. J. K. XX/X v meste F., neoprávnene vyrobil a následne neoprávnene prechovával omamnú a psychotropnú látku, jed a prekursor - metamfetamín (pervitín), ktorý takto vyrobil v uvedenom období minimálne dvadsaťkrát (dva až tri krát do týždňa), a to použitím chemických látok a ďalších komponentov a predmetov, prostredníctvom ktorých je možné za použitia špecifického technologického postupu vyrobiť aj v domácich podmienkach psychotropnú látku - pervitín, ktoré si za týmto účelom vopred zadovážil doposiaľ nezisteným spôsobom a ďalej ich v mieste vtedajšieho bydliska na predmetnej adrese za týmto účelom prechovával, pričom medzi jeden takýto predmet patrilo aj liek Nurofen Stop Grip 24, ktorý nie je viazaný na lekárske predpis, a ktorý mu dobrovoľne a za peniaze obžalovaného A. B. zadovážoval v lekárňach v rámci mesta Prievidza, najčastejšie v lekárňach v OC Korzo, OD Kaufland a OD Tesco, obžalovaný 2. G. D. s vedomosťou, že sa jedná o predmet, ktorý bude následne použitý na výrobu pervitínu, pričom obžalovaný 2. G. D. uvedený liek takýmto spôsobom zadovážil obžalovanému 1. A. B. minimálne štyri až päť krát, naposledy dňa 18.06.2024, kedy mu za týmto účelom obžalovaný 1. A. B. dal hotovosť vo výške 100,- eur, za ktorú sumu obžalovaný 2. G. D. kúpil minimálne osem krabíc Nurofen Stop Grip 24, ktorý sa do výroby aj ďalej zapájal v prípade požiadania A. B., a to aj tým spôsobom, že umýval predmety určené na výrobu pervitínu, podal fľašu, zakupoval komponenty (žiarovku), teda asistoval pri samotnom výrobnom procese, kde v rámci procesných úkonov - domovej prehliadky vykonanej v byte č. 8, boli okrem iných vecí zaistené aj kriminalistické stopy č. 8, č. 10D a č. 38, ktoré obsahovali metamfetamín, ktorý obžalovaný 1. A. B. za pomoci obžalovaného 2. G. D. práve dňa 18.06.2024 vyrobili, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod č. PPZ-KEU-SL-EXP- 2024/1321 sa jednalo o:

- v prípade stopy č. 8 plastovú striekačku s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,976 g, s priemernou koncentráciou 69,9 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 682 mg absolútneho metamfetamínu,
- v prípade stopy č.10D plastovú striekačku s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,171 g, s priemernou koncentráciou 69,5 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 119 mg absolútneho metamfetamínu, ktorý metamfetamín dal dňa 18.06.2024 obžalovaný 1. A. B. obžalovanému 2. G. D.,
- v prípade stopy 38 sklenenú spodnú časť misy z jenského skla, v ktorej sa nachádzali stopa č. 38A - žiletka a stopa č. 38B - látka s hmotnosťou 0,327 g s priemernou koncentráciou 60,6 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúca 198 mg absolútneho metamfetamínu,

pričom všetko toto vyššie uvedené a vyrobené množstvo metamfetamínu v deň 18.06.2024 so súhrnnou hmotnosťou 1,474 g zodpovedá už tzv. väčšiemu množstvu metamfetamínu (viac ako 5 násobok hranice nepatrného množstva),

pričom pervitín (metamfetamín) obžalovaný 1. A. B. vyrábala nielen pre vlastnú potrebu, ale aj za účelom ďalšej distribúcie, predovšetkým za účelom pokrytia finančných dlhov a zabezpečenie bežného spôsobu života, pričom pervitín (metamfetamín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

- a v prípade stopy č. 10C, ktorej súčasťou bola aj stopa č. 10C-1 zatavená striekačka s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 0,113 g s priemernou koncentráciou 45,6 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúca 52 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá tzv. nepatrnému množstvu, ktorú látku mal v čiernej kapsičke uloženú obžalovaný 2. G. D.,

2. obžalovaný 1. A. B. a obžalovaná 3. H. C. od presne nezistenej doby, najneskôr od mesiaca november roku 2023 do dňa 18.06.2024, psychotropnú látku - pervitín, po tom, čo ju v mieste vtedajšieho bydliska v byte č. X, nachádzajúcom sa v bytovom dome na I. J. K. XX/X v meste F., neoprávnene opakovane vyrobil obžalovaný 1. A. B., následne spoločne, ako aj samostatne distribuovali (predávali) a to minimálne osobe obžalovaného 2. G. D., konkrétne dva až trikrát týždenne za sumu 15,- eur až 20,- eur v objeme dva až tri

diely, ako aj darovali jedenkrát za protislužbu - upratovanie bytu a vykonávanie nákupov do domácnosti, minimálne jedenkrát aj osobe D. L., ale aj osobám

A. M., ktorej obžalovaný 1. A. B. a obžalovaná 3. H. C. predali pervitín v presne nezistenom čase, naposledy krátko predtým, ako ich zadržala polícia 18.06.2024, na rôznych miestach v meste Prievidza, aj pred bytovým domom, kde bývali v tom čase v podnájme, alebo aj priamo v tom byte č. X, N. I. J. K. XX O. F., za rôzne sumy, väčšinou za sumy 20,- eur a 30,- eur, niekedy jej dali pervitín ako výmenný obchod alebo keď jej boli dlžní za niečo, pričom celkovo jej predali alebo dali pervitín presne nezistený počet krát, na predaji sa A. M. dohadovala telefonicky s obžalovaným 1. A. B. a obžalovaná 3. H. C. jej doniesla pervitín von pred bytový dom, pričom takto sa dohadovali na predaji pervitínu aj dňa 18.06.2024 v čase od 07.43 hod.,

A. B., ktorému obžalovaná 3. H. C. predala pervitín v presne nezistenom čase aj v mesiaci máj 2024, na rôznych miestach v meste Prievidza, aj v blízkosti večierky pri pohostinstve P., ktoré je v F. N. J. A. L. Q. X, celkovo presne nezistený počet krát, najmenej dvakrát za sumy 10,- eur, 30,- eur, spolu minimálne 40,- eur za štyri diely pervitínu, na predaji sa A. B. dohadoval s obžalovanou 3. H. C. telefonicky aj dňa 17.05.2024 v čase od 16.14 hod.,

A. R., ktorému obžalovaný 1. A. B. predal pervitín v presne nezistenom čase v mesiacoch máj a jún 2024, na rôznych miestach, aj v Novákoch v priestoroch spoločnosti S. a.s., v časti zvanej karbidka, aj v Prievidzi v blízkosti starého kina, ktoré je na ulici M. R. Štefánika 1, a aj na presne nezistenom mieste v Nitrianskom Rudne v priestoroch L., spolu najmenej trikrát, za sumy 20,- eur, 30,- eur a za 50,- eur, celkovo spolu osem dielov pervitínu, na predaji sa A. R. dohadoval s obžalovaným 1. A. B. telefonicky a dňa 23.05.2024 a aj dňa 18.06.2024, kedy mu obžalovaný 1. A. B. mal dorovnať pervitín, čo ostal dlžný A. R., avšak k tomu už nedošlo, pretože obžalovaný 1. A. B. bol zadržaný políciou,

zároveň sa obžalovaný 1. A. B. skutkov pod bodmi 1. a 2. mal dopustiť napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 61/22, právoplatným dňa 12.09.2022, za drogový zločin už odsúdený,

príčom pervitín (metamfetamín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to boli odsúdení :

- obžalovaný 1/ A. B. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1, písm. a) Tr. zák. obžalovanému bol uložený trest prepadnutia mobilného telefónu Honor Lite, model RBN-NX1, sériové číslo R. v obale.

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie s následným doliečovaním ambulantnou formou podľa § 74 ods. 5 Tr. zák.

- obžalovaný 2/ G. D. podľa § 173 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na ktorého výkon bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1, písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí :

- 1ks mobilný telefón Motorola E4, sériové číslo ZL33C24W38 s poškodeným displayom,
- 1ks mobilný telefón TCL, model T431D, sériové číslo F. s poškodeným displayom a SD kartou,
- 1ks mobilný telefón Iphone IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX,

- obžalovaná 3/ H. C. podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák. za splnenia podmienok podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák., na trest odňatia slobody

vo výmere 4 (štyri) roky, výkon ktorého sa jej podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienične o d k l a d á na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovanej uložil počas skúšobnej doby s probačným dohľadom obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 ods. 4 písm. k/ Tr. zák. aj povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 60 ods. 1, písm. a) Tr. zák. súd obžalovanej ďalej uložil trest mobilného telefónu Motorola E32s, I sériové číslo ZT322G6Q9L v červenom obale s SD kartou,

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo obžalovanej zároveň uložené ambulantné ochranné protitoxikomanické liečenie.

Citovaný rozsudok nenadobudol v celom rozsahu právoplatnosť, keď v zákonnej lehote prokurátor podal odvolanie proti výrokom o trestoch v neprospech všetkých obžalovaných a tiež aj obžalovaný A. B. a obžalovaný G. D. proti výrokom o trestoch.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor uviedol aj nasledovné (citácie):

Obžalovanému 1. A. B. bol uložený (okrem iného) aj nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 173 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 39 ods. 5 Trestného zákona v trvaní 5 (päť) rokov, so zaradením podľa § 48 ods. 2, písm. a) Trestného zákona v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súdom I. stupňa aplikované ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona možno považovať za zákonné, avšak až na úroveň 5-ročného nepodmienečného trestu odňatia slobody, kedy základná sadzba bola 7- 15 rokov, sa javí ako neprimerane mierne a teda nespravodlivé, a to aj vzhľadom na to, že ide o recidivistu, ktorý pácha tzv. špeciálnu recidívu v oblasti drogovej trestnej činnosti, a to nie v oblasti prechovávanía, ale výlučne oblasti dealovania drog (obchodovania resp. výroby). Je síce pravdou, že predchádzajúce odsúdenie je súčasťou aktuálnej právnej kvalifikácie a teda aj vyššej trestnej sadzby, avšak toto predchádzajúce odsúdenie samo osebe malo vylúčiť úvahu súdu o takmer maximálnom mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu (súd mohol znížiť dolnú hranicu 7 rokov až na úroveň 4 roky 8 mesiacov, pričom uložil trest pri dolnej hranici mimoriadneho zníženia, teda 5 rokov). Osoba obžalovaného a charakter trestnej činnosti nezadávali dôvod na takto mierny trest odňatia slobody.

Obžalovanému 2. G. D. bol uložený (okrem iného) aj nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 173 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 5 Trestného zákona v trvaní 3 (tri) roky 10 (desať) mesiacov so zaradením pre výkon trestu v ústave so stredným stupňom stráženia. Súdom I. stupňa aplikované ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona možno považovať za_ zákonné, avšak až na úroveň výmery 3 (tri) roky 10 (desať) mesiacov, kedy upravená sadzba v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona (zločin na zločin) bola 5 (päť) rokov 4 (štyri) mesiace - 10 (desať) rokov, sa javí ako neprimerane mierne a teda nespravodlivé, a to aj vzhľadom na to, že ide o recidivistu, ktorý bol ku od roku 2007 až ku dňu skutku v roku 2024 až 18-krát súdne Trestaným, pričom posledný trest (4 roky 4 mesiace) vykonal iba dňa 23.01.2024. Už tieto odsúdenia mali vylúčiť úvahu súdu o takmer maximálnom mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu (súd mohol znížiť dolnú hranicu 5 rokov 4 mesiace až na úroveň 3 roky 7 mesiacov, pričom uložil trest pri dolnej hranici mimoriadneho zníženia, teda 3 roky 10 mesiacov). Osoba obžalovaného a charakter trestnej činnosti nezadávali dôvod na takto mierny trest odňatia slobody.

Obžalovanej 3. H. C. bol uložený (okrem iného) aj podmieničný trest odňatia slobody s probáciou podľa § 173 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 39 ods. 5, § 39 ods. 1, ods. 3, písm. d) Trestného zákona v trvaní 4 (štyri) roky, ktorého výkon bol podľa § § 49 ods. 1, písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona podmienične odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyri) roky, za súčasného uloženia obmedzení a povinností podľa § 51 ods. 3, písm. b) Trestného zákona a podľa § 51 ods. 4, písm. k) Trestného zákona.

U tejto obžalovanej je nutné poukázať na to, že základná sadzba bola 7-15 rokov, pričom aplikácia § 39 ods. 5 Trestného zákona bola zákonná a spravodlivá a to dokonca v maximálne nožnej miere až na úroveň 4 rokov 8 mesiacov. Mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu aj podľa § 39 ods. 1, ods. 3, písm. d) Trestného zákona už možno považovať za neadekvátne, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, teda vzhľadom okolnosti prípadu (zabezpečovanie si príjmu predajom drog viacerým osobám, po jeho výrobe A. B.).

Záverom si dovoľím uviesť, že každý, a teda aj páchatelia závažných trestných činov, majú nejakú rodinu, teda rodičov, starých rodičov, ktorí majú vyšší vek a aj sním sa viažuce rôzne zdravotné problémy. Taktiež mnohí z páchatelov majú aj maloleté deti. V čase páchania závažných trestných činov páchatelov si akosi na rodinu, na vyšší vek rodičov, na zdravotný stav rodičov a ani na maloleté deti páchatelia nespomenú. Zásadne si však na tieto okolnosti spomenú páchatelia resp. ich obhajcovia až v čase hlavného pojednávania. Tieto okolnosti by nemali byť automaticky považované za také „pomery páchatel'a“, ktoré by boli „mimoriadne“ v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Možno na ne prihliadať v zmysle zásady, že trest má postihnúť hlavne páchatel'a a čo najmenej sa dotknúť blízkych a pod., avšak to len v medziach základnej resp. upravenej trestnej sadzby, ale nie ako mimoriadna okolnosť v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne Rozsudok Okresného súdu Prievidza, pracovisko Partizánske sp. zn. 26T 92/2024-1040 zo dňa 30.07.2025 podľa § 321 ods. 1, písm. e) Trestného poriadku zrušil v časti výrokoch o trestoch odňatia slobody u všetkých troch obžalovaných jednotlivo a nahradil tieto výroky svojim rozhodnutím, v ktorom obžalovanému 1. A. B. uloží podľa § 173 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 39 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní aspoň 6 (šesť) rokov a pre výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2, písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, obžalovanému 2. G. D. uloží podľa § 173 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní aspoň 5 (päť) rokov a pre výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a obžalovanej 3. H. C. uloží podľa § 173 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 39 ods. 5 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní aspoň 4 (štyri) roky 8 (osem) mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2, písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.“

Obžalovaný A. B. prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie okrem iného odôvodnil nasledovne :

„Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, podávam v zákonnej lehote odvolanie proti výroku treste odň. slobody rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.07.2025, sp.zn. 26T/92/2024, ktorým som bol uznaný vinným na skutkovom základe, že v bode 1 od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca november roku 2023 do času jeho zadržania o 15.50 hod, teda do dňa 18.06.2024 v okrese Prievidza, a to najmä v mieste prechodného pobytu, konkrétne v byte č. 8, nachádzajúcom sa v bytovom dome na I. J. K. XX/X v meste Prievidza, neoprávnene vyrobil a následne neoprávnene prechovával omamnú a psychotropnú látku, jed a prekurzor - metamfetamín (pervitín), ktorý takto vyrobil v uvedenom období minimálne dvadsaťkrát (dva až tri krát do týždňa), a to použitím chemických látok a ďalších komponentov a predmetov, prostredníctvom ktorých je možné za použitia špecifického technologického postupu vyrobiť aj v domácich podmienkach psychotropnú látku - pervitín, ktoré si za týmto účelom vopred zadovážil doposiaľ nezisteným spôsobom a ďalej ich v mieste vtedajšieho bydliska na predmetnej adrese za týmto účelom prechovával, pričom medzi jeden takýto predmet patrila aj liek N. I. T. 24, ktorý nie je viazaný na lekársky predpis, a ktorý mu dobrovoľne a za peniaze obžalovaného A. B. zadovážoval v lekárňach v rámci mesta Prievidza, najčastejšie v lekárňach v OC Korzo, OD Kaufland a OD Tesco, obžalovaný 2. G. D. s vedomosťou, že sa jedná o predmet, ktorý bude následne použitý na výrobu pervitínu, pričom obžalovaný 2. G. D. uvedený liek takýmto spôsobom zadovážil obžalovanému 1. A. B. minimálne štyri až päť krát, naposledy dňa 18.06.2024, kedy mu za týmto účelom obžalovaný 1. A. B. dal hotovosť vo výške 100,- eur, za ktorú sumu obžalovaný 2. G. D. kúpil minimálne osem krabíc Nurofen Stop Grip 24, ktorý sa do výroby aj ďalej zapájal v prípade požiadania A. B., a to aj tým spôsobom, že umýval predmety určené na výrobu pervitínu, podal fľašu, zakupoval komponenty (žiarovku), teda asistoval pri samotnom výrobnom procese, kde v rámci procesných úkonov - domovej prehliadky vykonanej v byte č. 8, boli okrem iných vecí zaistené aj kriminalistické stopy č. 8, č. 10D a č. 38, ktoré obsahovali metamfetamín, ktorý obžalovaný 1. A. B. za pomoci obžalovaného 2. G. D. práve dňa 18.06.2024 vyrobili, pričom podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod č. PPZ-KEU-SL-EXP- 2024/1321 sa jednalo o:

- v prípade stopy č. 8 plastovú striekačku s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,976 g, s priemernou koncentráciou 69,9 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 682 mg absolútneho metamfetamínu,
- v prípade stopy č.10D plastovú striekačku s obsahom kryštalickej látky bielej farby s hmotnosťou 0,171 g, s priemernou koncentráciou 69,5 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 119

mg absolútneho metamfetamínu, ktorý metamfetamín dal dňa 18.06.2024 obžalovaný 1. A. B. obžalovanému 2. G. D.,

- v prípade stopy 38 sklenenú spodnú časť misy z jenského skla, v ktorej sa nachádzali stopa č. 38A - žiletka a stopa č. 38B – látka s hmotnosťou 0,327 g s priemernou koncentráciou 60,6 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúca 198 mg absolútneho metamfetamínu, pričom všetko toto vyššie uvedené a vyrobené množstvo metamfetamínu v deň 18.06.2024 so súhrnnou hmotnosťou 1,474 g zodpovedá už tzv. väčšiemu množstvu metamfetamínu (viac ako 5 násobok hranice nepatrného množstva),

pričom pervitín (metamfetamín) obžalovaný 1. A. B. vyrábala nielen pre vlastnú potrebu, ale aj za účelom ďalšej distribúcie, predovšetkým za účelom pokrytia finančných dlhov a zabezpečenie bežného spôsobu života, pričom pervitín (metamfetamín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

- a v prípade stopy č. 10C, ktorej súčasťou bola aj stopa č. 10C-1 zatavená striekačka s obsahom kryštalického materiálu s hmotnosťou 0,113 g s priemernou koncentráciou 45,6 percenta hmotnostných metamfetamínu, obsahujúca 52 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá tzv. nepatrnému množstvu, ktorú látku mal v čiernej kapsičke uloženú obžalovaný 2. G. D., a v bode 2 rozsudku obžalovaný 1. A. B. a obžalovaná 3. H. C. od presne nezistenej doby, najneskôr od mesiaca november roku 2023 do dňa 18.06.2024, psychotropnú látku - pervitín, po tom, čo ju v mieste vtedajšieho bydliska v byte č. X, nachádzajúcom sa v bytovom dome na I. J. K. XX/X v meste F., neoprávnene opakovane vyrobil obžalovaný 1. A. B., následne spoločne, ako aj samostatne distribuovali (predávali) a to minimálne osobe obžalovaného 2. G. D., konkrétne dva až trikrát týždenne za sumu 15,- eur až 20,- eur v objeme dva až tri diely, ako aj darovali jedenkrát za protislužbu - upratovanie bytu a vykonávanie nákupov do domácnosti, minimálne jedenkrát aj osobe D. L., ale aj osobám A. M., ktorej obžalovaný 1. A. B. a obžalovaná 3. H. C. predali pervitín v presne nezistenom čase, naposledy krátko predtým, ako ich zadržala polícia 18.06.2024, na rôznych miestach v meste Prievidza, aj pred bytovým domom, kde bývali v tom čase v podnájme, alebo aj priamo v tom byte č. X, N. I. J. K. XX O. F., za rôzne sumy, väčšinou za sumy 20,- eur a 30,- eur, niekedy jej dali pervitín ako výmenný obchod alebo keď jej boli dlžní za niečo, pričom celkovo jej predali alebo dali pervitín presne nezistený počet krát, na predaji sa A. M. dohadovala telefonicky s obžalovaným 1. A. B. a obžalovaná 3. H. C. jej doniesla pervitín von pred bytový dom, pričom takto sa dohadovali na predaji pervitínu aj dňa 18.06.2024 v čase od 07.43 hod.,

A. B., ktorému obžalovaná 3. H. C. predala pervitín v presne nezistenom čase aj v mesiaci máj 2024, na rôznych miestach v meste Prievidza, aj v blízkosti večierky pri pohostinstve P., ktoré je v F. N. J. A. L. Q. X, celkovo presne nezistený počet krát, najmenej dvakrát za sumy 10,- eur, 30,- eur, spolu minimálne 40,- eur za štyri diely pervitínu, na predaji sa A. B. dohadoval s obžalovanou 3. H. C. telefonicky aj dňa 17.05.2024 v čase od 16.14 hod.,

A. R., ktorému obžalovaný 1. A. B. predal pervitín v presne nezistenom čase v mesiacoch máj a jún 2024, na rôznych miestach, aj v Novákoch v priestoroch spoločnosti S. a.s., v časti zvanej karbidka, aj v Prievidzi v blízkosti starého kina, ktoré je na ulici M. R. Štefánika 1, a aj na presne nezistenom mieste v Nitrianskom Rudne v priestoroch Campingu, spolu najmenej trikrát, za sumy 20,- eur, 30,- eur a za 50,- eur, celkovo spolu osem dielov pervitínu, na predaji sa A. R. dohadoval s obžalovaným 1. A. B. telefonicky a dňa 23.05.2024 a aj dňa 18.06.2024, kedy mu obžalovaný 1. A. B. mal dorovnať pervitín, čo ostal dlžný A. R., avšak k tomu už nedošlo, pretože obžalovaný 1. A. B. bol zadržaný políciou, zároveň sa obžalovaný 1. A. B. skutkov pod bodmi 1. a 2. mal dopustiť napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 61/22, právoplatným dňa 12.09.2022, za drogový zločin už odsúdený, pričom pervitín (metamfetamín) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch, v znení neskorších predpisov, zaradený do II. skupiny psychotropných látok, čím mal spáchať v bodoch 1. a 2. obžaloby sčasti spoločným konaním, sčasti samostatne, neoprávnene vyrobil omamnú látku a psychotropnú látku a neoprávnene obchodoval s omamnou látkou a psychotropnou látkou vo väčšom množstve a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách a už bol za taký čin právoplatne odsúdený, čím spáchal pokračovací zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2, písm. b), ods. 3, písm. a), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Za toto konanie mu bol uložený podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 5 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov nepodmienečne.

Tiež mu bol podľa § 60 ods. 1, písm. a) Tr. zák. uložený trest prepadnutia veci - 1ks mobilný telefón Honor Lite, model RBN-NX1, sériové číslo AE9DCP33032201164 v obale a uložené ústavné ochranné protitoxikomanické liečenie s následným doliečovaním ambulantnou formou podľa § 74 ods. 5 Tr. zák. Obžalovaný bol zároveň zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktoré nasledovne odôvodňujem. Súd na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného A. B., čo súd zjavne zobral do úvahy pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. a zároveň prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.. Súhlasíme s názorom súdu v tom smere, že tento postoj obžalovaného mal mimoriadny význam nie len z hľadiska preukázania viny jemu, ale aj ostatným spolupáchateľom. Prokurátor tak nemusel dokazovať vinu obžalovaného.

Máme za to, že súd mohol u obžalovaného A. B. prihliadnuť aj k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, nakoľko použitie § 39 ods. 5 takýto postup nevylučuje. Pokiaľ ide o mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného A. B., sme názoru, že súd mohol pristúpiť aj k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona a to s ohľadom predovšetkým na pomery obžalovaného, ktoré boli na vykonanom HP jednoznačne preukázané. Ide najmä o skutočnosť, že obžalovaný od prepustenia z väzby v decembri 2024 žije riadny život, pracuje na trvalý pracovný pomer v spoločnosti Fortischem a.s., stará sa o maloletého syna A. B. a aktuálne aj o svojho otca, ktorý v júli 2025 utrpel mozgovú mŕtvicu. V prípade obžalovaného je zjavné, že nešlo o dílera, ktorý by výrazne profitoval z predaja omamných látok, ako to správne vo svojom odôvodnení uvádza prvostupňový súd. Tiež sme názoru, že súd mohol dôslednejšie prihliadnuť aj na osobu obžalovaného, ktorý má v RT iba staršie zahladené tresty a jeden drogový zločin, ktorý však bol zohľadnený pri právnej kvalifikácii stíhaného skutku. Aj s ohľadom na správanie obžalovaného po prepustení z väzby je nesporné, že na nápravu obžalovaného nie je nutné pôsobiť trestom vo výmere, ako uložil okresný súd. Sme teda presvedčení, že súd po zhodnotení všetkých vyššie uvedených skutočností mohol obžalovanému uložiť trest nižší ako 5 rokov a to najmä s poukazom na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, nakoľko je otáznou, ako bude zabezpečená starostlivosť o maloletého syna obžalovaného, ktorý je síce aktuálne zverený rozsudkom do starostlivosti matky obžalovaného, avšak predsa len ide o osobu vyššieho veku navyše bez dostatočného príjmu, ktorý by pokrýval náklady na život maloletého.

Podotýkame, že výživné, ktoré je povinná platiť matka maloletého- obž. H. C., je vo výške minimálneho výživného cca 38 Eur mesačne

Pokiaľ ide o výrok o treste prepadnutia veci - mobilný telefón Honor Lite, model RBN-NX1, sériové číslo AE9DCP33032201164, obžalovaný tento výrok nerozporuje a nenapáda.

Taktiež obžalovaný súhlasí s uloženým ochranným liečením protitoxikomanickým ústavnou formou s následným doliečovaním ambulantnou formou a tiež so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe uvedených skutočností navrhujeme, aby odvolací súd zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.07.2025, sp.zn. 26T/92/2024 vo výroku o treste odň. slobody a obžalovanému uložil trest odňatia slobody, ktorý bude miernejší ako trest uložený Okresným súdom Prievidza a ktorý bude plne zodpovedať zásadám ukladania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona.

Obžalovaný G. D. prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolanie okrem iného odôvodnil nasledovne :

„Obhajoba poukazuje na st. §-u 34 ods.5 písm.a/ Tr. zák., podľa ktorého je u spolupáchateľov potrebné prihliadnuť pri ukladaní druhu a výmery trestu, na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. V zmysle tohto ustanovenia obhajoba poukazuje na tú skutočnosť, že obžalovaný D. participoval na výrobe pervitínu dňa 18. 6. 2024 v byte č. 8 na Svätoplukovej ulici len v rozsahu, v akom ho o tom požiadal obžalovaný B., pričom obhajoba zdôrazňuje, že hlavným motívom takéhoto konania obžalovaného D. bol jeho syndróm závislosti od psychoaktívnych látok, čo potvrdil aj znalecký posudok z odvetvia psychiatria vyhotovený D. G. z Centra duševného zdravia v Bánovciach nad Bebravou. Taktiež obhajoba poukazuje na tú skutočnosť, že aj keď je možné u obžalovaného D. jeho konanie v spolupáchateľstve označiť ako konanie v priamom úmysle, absentuje u neho pri naplnení tejto skutkovej podstaty, snaha o získanie zisku, čo býva pri tomto trestnom čine výroby najčastejší motív a pohnútkou v konaní páchatel'ov. Aj vzhľadom na absenciu tejto pohnútky v konaní obžalovaného D. je možné konštatovať, že miera, akou obžalovaný D. prispel k spáchaniu tohto trestného činu, je v porovnaní s ostatnými spolupáchateľmi menej závažná.

Tieto okolnosti prípadu navrhuje obhajoba zohľadniť, a pri ukladaní trestu použiť aj ust. §-u 39 ods.1, 3 písm.d/ Tr.zák., pričom použitie tohto zmierňujúceho ustanovenia je dôvodné voči obžalovanému D. použiť aj vzhľadom na mieru primeranosti a proporcionality vo vzťahu k trestom, ktoré boli uložené ostatným spolupáchateľom tejto trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené navrhuje obhajoba, aby odvolací súd, napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa (výrok o treste odňatia slobody) podľa ust. §-u 321 ods. 1 písm.e/, ods.2 Tr.por., zrušil a potom podľa ust. §-u 322 ods.3 Tr.por., po vyhodnotení skutočností uvedených v tomto odvolaní, aby rozhodol o primeranom miernejšom treste odňatia slobody.“

Na verejnom zasadnutí konanom o podaných odvolaniach prokurátora v rámci konečného návrhu navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry rozhodnúť tak, ako je to uvedené v konečnom návrhu písomných dôvodov odvolania podriadeného prokurátora a odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaní A. B. a G. D. zhodne so svojimi obhajcami navrhli ním podaným odvolaniam vyhovieť a odvolanie prokurátora zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zameral aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných A. B. a G. D., ako aj prokurátora, boli prípustné, podané oprávnenými osobami, včas a na správnom mieste avšak odvolanie prokurátora je dôvodné len v časti týkajúcej sa obžalovaného G. D., pričom odvolania oboch obžalovaných sú nedôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním prokurátora napadnutých výrokov o uložených trestoch obžalovaným, z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora vyplýva, že neboli vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v tomto odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že všetci traja obžalovaní urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenia okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku. Následne okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaných, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaných, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním obžalovaných B. a D. a prokurátora napadnuté výroky o uložených trestoch odňatia slobody.

Z obsahu odôvodnenia odvolaní obžalovaných vyplýva, že obžalovaní v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. namietali s poukazom na neaplikovanie § 39 ods. 1 Tr. zák. neprimeranú prísnosť uložených trestov odňatia slobody. Naproti tomu prokurátor v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. namietal neprimeranú miernosť uložených trestov odňatia slobody v rámci aplikácie § 39 ods. 5 Tr. zák., resp. v dôsledku použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na odvolaciu argumentáciu procesných strán sa odvolací súd stotožnil len s odvolaním prokurátora, aj to len vo vzťahu k obžalovanému D..

Napadnutým rozsudkom uložil okresný súd obžalovanému B. pri trestnej sadzbe v rozpätí od 7 rokov do 15 rokov ukladal podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby vo výmere 5 rokov nepodmienečne. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku pri ukladaní tohto druhu trestu a určení jeho výmery okresný súd zohľadňoval vyhlásenie obžalovaného o vine, spáchanie skutku v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, recidívu drogovej trestnej činnosti a existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

V prípade obžalovaného D. okresný súd podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov, ktorej dolná hranica bola zvýšená pre opätovne spáchanie zločinu o 1/3-inu rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou na 5 rokov a 4 mesiace. Trest odňatia slobody následne podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. mimoriadne znížil na 3 roky a 10 mesiacov pre vyhlásenie obžalovaného o vine, pričom zohľadnil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr. zák.) a nemej významný podiel na trestnej činnosti.

Podľa § 34 ods. 6 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku (ďalej aj Tr. zák.) tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje osem rokov a v prípade trestných činov podľa § 213, § 233 až 234, § 237, § 254, § 261 až 263, § 266, § 276 až 277a, § 278a, § 326, § 328 až 336 alebo § 336c a 336d, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie šesť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Na základe preskúmania veci sa odvolací súd nestotožnil so správnosťou odvolacích námietok obžalovaných, ktoré smerovali k zníženiu uložených nepodmienečných trestov odňatia slobody. V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že hoci obžalovaní nenamietali uloženie nepodmienečného druhu trestu odňatia slobody, uvedený druh trestu – trest odňatia slobody bol okresný súd povinný uložiť obom obžalovaným s poukazom na § 34 ods. 6 Tr. zák., pričom vzhľadom na okolnosti prípadu a predchádzajúci spôsob života oboch obžalovaných iný ako nepodmienečný trest odňatia u nich ani neprichádzal do úvahy. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že v minulosti opakovane ukladané tresty postihujúce osobnú slobodu obžalovaných nemali na nich potrebný výchovný vplyv, pričom v prípade obžalovaného B. sa navyše jednalo o spáchanie úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia za drogovú trestnú činnosť (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). Zistenia okresného súdu prezentované v odôvodnení napadnutého rozsudku preto svedčia o zjavnej neúčte obžalovaných k záujmom chráneným Trestným zákonom, u ktorých zistená recidíva podmienená ich sklonmi k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti zvyšuje mieru závažnosti ich konania. Preto z hľadiska potreby ochrany spoločnosti a sťaženej možnosti dosiahnutia nápravy u týchto dvoch obžalovaných v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. okresný súd nepochybil, keď uložil obom obžalovaným ako druh trestu práve nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže v prípade týchto obžalovaných vystupuje do popredia represívna zložka účelu trestu.

Pokiaľ ide o namietanú výmeru trestu odňatia slobody uloženého obžalovanému B., odvolací súd sa nestotožnil so správnosťou jeho obhajoby o potrebe aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. pri rozhodovaní o výške trestu v jeho prípade. Okresným súdom správne prijaté skutkové zistenia rozhodné pre ustálenie výmery trestu odňatia slobody, ktoré svedčia o jeho špeciálnej recidíve v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, o sklonoch k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom a najväčšom podiele na spáchaní trestnej činnosti, pre ktorú bola v preskúmvanej veci podaná obžaloba, zvyšujú mieru závažnosti jeho konania. Uvedené okolnosti preto vylučujú aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., ktorý by umožňoval ešte výraznejšie zníženie trestu ako umožňuje v jeho prípade dôvodne aplikované ustanovenie § 39 ods. 5 Tr. zák. Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku preto dospel k záveru, že vo vzťahu k obžalovanému B. neboli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Za nedôvodnú odvolací súd považuje aj námietku obžalovaného o potrebe použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. pri rozhodovaní o výmere trestu. Skutočnosť, že obžalovaný vyhlásením o vine napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti hlavne prokurátorovi ako nositeľovi dôkazného bremena, okresný súd premietol do mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. Súčasné priznanie uvedenej okolnosti aj ako poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. by znamenalo dvojnásobne započítanie tej istej skutočnosti pri rozhodovaní o výmere ukladaného trestu, čo by predstavovalo porušenie § 38 ods. 1 Tr. zák. V konečnom dôsledku je pre obžalovaného podstatne výhodnejšie vyhlásenie o vine uplatniť ako dôvod na postup podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., ktorý odôvodňuje zníženie dolnej hranice až o 1/3-inu. S poukazom na uvedené okolnosti

je odvolací súd toho názoru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému B. v žiadnom prípade nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Vo vzťahu k obžalovanému D. a k jeho námietkam o neprimeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody, odvolací súd uvádza, že sa s nimi vôbec nestotožnil. U menovaného obžalovaného je vzhľadom na jeho doterajší spôsob života ešte viac zvýraznený represívny prvok účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný má v registri trestov evidovaných celkovo 18 záznamov, vrátane opakovanej drogovej trestnej činnosti, ktoré skutočnosti svedčia o jeho neúcte k dodržiavaniu právnych predpisov a o jeho zjavných sklonoch nerešpektovať záujmy chránené Trestným zákonom. Uvedené okolnosti v jeho prípade podstatne zvyšujú mieru závažnosti jeho konania, ktorý záver vylučuje akékoľvek mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody nielen podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ale aj podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. Preto s prihliadnutím na jeho opakovanú a špeciálnu recidívu, keď v minulosti bol už právoplatne odsúdený aj za zločin, za ktorý si vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace, a ktorý výkon trestu ho zjavne neodradil od spáchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, nemožno v žiadnom prípade tvrdiť, že okresným súdom uložený trest odňatia slobody len vo výmere 3 roky a 10 mesiacov by bol v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, ktorý vo vzťahu ku všetkým obžalovaným namietal neprimeranú miernosť uložených trestoch odňatia slobody v rámci aplikácie § 39 ods. 5 Tr. zák., resp. aj § 39 ods. 1 Tr. zák. u obžalovanej C., odvolací súd podané odvolanie považoval za dôvodné len vo vzťahu obžalovanom D..

Ako už bolo uvedené skôr, všetci obžalovaní urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd postupom podľa § 257 ods. 7 prijal. S prihliadnutím na doterajší spôsob života obžalovaného B. a obžalovanej C., ktorých odsúdenia až na ostatné odsúdenie obžalovaného B. sú zahladené, ako aj nimi urobené vyhlásenia o vine, podľa názoru odvolacieho súdu tieto okolnosti plne odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák., čo v konečnom dôsledku nenamietal ani prokurátor.

V prípade obžalovaného B. treba zdôrazniť, že podľa obsahu skutkovej vety napadnutého rozsudku nebolo u neho zaistené príliš vysoké množstvo návykovej látky. Pri úvahách v akej výmere uložiť obžalovanému trest odňatia slobody okresný súd správne ďalej poukázal na to, že ukladané ochranné liečenie sa bude podieľať na eliminácii, resp. zmiernení príčin ním páchanej trestnej činnosti – závislosti od viacerých psychoaktívnych látok, čím prispieva k naplneniu účelu trestu u obžalovaného. Podľa názoru odvolacieho súdu preto okresný súd nepochybil, keď aj s prihliadnutím na vyhlásenie obžalovaného B. o vine mu postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu pôvodnej trestnej sadzby v rozpätí od 7 rokov do 15 rokov a trest mu ukladal v zníženej trestnej sadzbe v rozpätí od 4 rokov a 8 mesiacov do 15 rokov. Takto uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov reflektuje na okresným súdom správne zistenie o najväčšom podiele obžalovaného B. na spáchanej trestnej činnosti. Vzhľadom k uvedenému bol postup okresného súdu pri rozhodovaní o výmere trestu v súlade s Trestným zákonom aj z toho pohľadu, že nevyužil zákonnú možnosť znížiť trest odňatia slobody v maximálnom možnom rozsahu. Z tohto dôvodu sa odvolací súd nestotožnil s námietkou prokurátora o neprimerane miernom uloženom treste odňatia slobody.

Vo vzťahu k obžalovanej C. prokurátor nesúhlasil s aplikáciou § 39 ods. 1 Tr. zák. pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody práve s poukazom na charakter trestnej činnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom odôvodňujú záver, že v prípade ukladania trestu tejto obžalovanej vystupuje do popredia preventívny výchovný účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. Podľa registra trestov bola obžalovaná v minulosti 2-krát súdne trestaná, pričom v oboch prípadoch sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená. Jej účasť na preskúmvanej trestnej činnosti predstavuje prvé závažnejšie porušenie záujmov chránených Trestným zákonom, pričom obžalovaná priznala svoj podiel na jej páchaní. Obžalovaná je matkou troch detí, na ktoré si riadne plní vyživovaciu povinnosť. Aj v jej prípade platí, že ukladané ochranné liečenie sa bude podieľať na eliminácii príčin ňou páchanej trestnej činnosti – závislosti na metamfetamíne, čím prispeje k posilneniu preventívneho účinku ukladaného trestu odňatia slobody. Uvedené okolnosti tak vo svojom súhrne predstavujú okolnosti prípadu a pomery páchatela predpokladané v § 39 ods. 1 Tr. zák., ktoré oprávňujú

uložiť obžalovanej trest odňatia slobody pod dolnú hranicu postupom podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. už zníženej trestnej sadzby v rozpätí od 4 rokov a 8 mesiacov do 15 rokov. S prihliadnutím na doterajší spôsob života obžalovanej, ktorá nie je kriminálne narušenou osobou, má aj odvolací súd dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovanej výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Preto okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, ktorého výkon bol odložený na skúšobnú dobu 4 roky spojenú s probačným dohľadom a povinnosťou podrobiť sa uloženým primeraným zákazom a príkazom podľa odvolacieho súdu zodpovedá základným zásadám ukladania trestu vyjadreným v § 34 ods. 4 Tr. zák. a súčasne spĺňa generálny ako aj individuálny výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd preto trest odňatia slobody uložený obžalovanej C. vyhodnotil ako zákonný a primeraný, ktorý nenesie znaky neprimeranej miernosti ako to vo svojom odvolaní namietal prokurátor.

Iná je však situácia pokiaľ ide o obžalovaného D.. Vzhľadom na jeho doterajší spôsob života a kriminálnu minulosť, o čom svedčí celkovo 18 záznamov v registri trestov, vrátane opakovanej drogovej trestnej činnosti, je podľa názoru odvolacieho súdu u tohto obžalovaného vylúčené akékoľvek mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody nielen podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., ale aj podľa § 39 ods. 5 Tr. zák. Preto s prihliadnutím na jeho zjavnú recidívu podmienenú jeho sklonsmi páchať úmyselnú trestnú činnosť, keď ani ostatný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace nevedol k jeho náprave, sa odvolací súd stotožnil s námietkou prokurátora o neprimeranej miernosti trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky a 10 mesiacov uloženého okresným súdom obžalovanému D..

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených skutočností dospel k záveru o existencii nedostatkov napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., pretože okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému D. nielen porušil Trestný zákon, ale súčasne aj uložil obžalovanému neprimerane mierny trest, ktorý nezodpovedá účelu trestu a základným zásadám ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák. Z týchto dôvodov odvolací súd musel rozhodnutie okresného súdu v časti výroku o uloženom treste tomuto obžalovanému zrušiť.

Keďže okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ustálil všetky podstatné skutkové okolnosti rozhodné pre uloženie trestu v súlade s ustanoveniami § 34 Tr. zák., ktorými bol odvolací súd vzhľadom na právoplatne ustálenie viny aj vo vzťahu k obžalovanému D. viazaný, boli podľa § 322 ods. 3 Tr. por. splnené zákonné podmienky na to, aby odvolací súd mohol následne sám rozhodnúť o uložení zákonného a primeraného nepodmienečného trestu ako jediného účinného a potrebného prostriedku na dosiahnutie účelu trestu.

Pri určovaní výmery nepodmienečného trestu odňatia slobody odvolací súd zohľadnil už vyššie prezentované skutočnosti, teda že v minulosti bolo na obžalovaného D. opakovane, ale neúspešne pôsobené uložením viacerých nepodmienečných trestov odňatia slobody, ktoré ale nevedli k jeho náprave a neodradili ho od spáchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti krátko po výkone ostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Pri úvahách o výmere trestu odvolací súd ďalej zohľadnil vyrovnaný pomer poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom) a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať) a zjavné sklony obžalovaného páchať úmyselnú trestnú činnosť, ktorá skutočnosť podstatne zvyšuje závažnosť jeho konania.

Na rozdiel, od okresného súdu odvolací súd pri rozhodovaní o výmere trestu obžalovanému D. nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Na uznanie tejto poľahčujúcej okolnosti sa vyžaduje nielen samotné priznanie sa páchatel'a k spáchaniu trestného činu, ale súčasne aj jeho oľutovanie, ktoré musí byť vyhodnotené ako úprimné, čo vzhľadom na predchádzajúci spôsob života obžalovaného odvolací súd nemal preukázané.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti a vzhľadom na konštatovanú neprimeranú miernosť uloženého trestu odňatia slobody odvolací súd dospel k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, ktorý odvolací súd obžalovanému sám uložil, už zodpovedá zásadám ukladania trestov podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. a splní účel trestu vyjadrený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., najmä z pohľadu potreby ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov tým, že im zabráni v ich ďalšom páchaní.

Nakoľko obžalovaný D. bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu, pre ktorý bol právoplatne uznaný za vinného, vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, odvolací súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, avšak odvolania obžalovaných B. a D. sú nedôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.